
*Darba grupa esošās situācijas,
likumdošanas, normatīvo aktu monitoringam, priekšlikumu izstrādei*

*Likumdošanas un normatīvo aktu
MONITORINGA PROTOKOLS*

Projektā „Klusās rokas” paredzēto aktivitāšu darbības zonā darbojas sekojoši likumi un normatīvie akti:

- **MK 15.04.2004. Noteikumi Nr.309 „Noteikumi par Eiropas Kopienas iniciatīvu „EQUAL””;**
Noteikumi nosaka Eiropas Kopienas iniciatīvas "EQUAL" programmas un programmas papildinājuma izstrādāšanas un apstiprināšanas, projektu apstiprināšanas un ieviešanas, finanšu līdzekļu plānošanas un maksājumu veikšanas, uzraudzības, kontroles un novērtēšanas kārtību, kā arī minētajos pasākumos iesaistīto pušu tiesības un pienākumus.

- **Koncepcija dzimumu līdztiesības īstenošanai**
(Koncepcija izstrādāta 2003.gadā, atbildīgā institūcija Labklājības ministrija);

Koncepcijas mērķis ir:

- veicināt dzimumu līdztiesības jautājumu efektīvu, integrētu un koordinētu risināšanu.

Koncepcijas uzdevumi ir:

- iezīmēt prioritāros jautājumus (problēmas un to iespējamās sekas) dzimumu līdztiesības jomā Latvijā;
- iezīmēt valsts pārvaldes institūciju pieejas un darbības ietvaru/rāmi šo jautājumu visefektīvākajai risināšanai.

- **Programma dzimumu līdztiesības īstenošanai 2005.-2006.gadam**

(apstiprināta ar MK 08.09.2004. Rīkojumu Nr.600);

Programmas **mērķis** – dzimumu līdztiesības īstenošana un dzimumu līdztiesības principa integrēšana visās politikas un sabiedriskās dzīves jomās.

Programmas mērķa sasniegšanai ir nepieciešams izvirzīt šādus **apakšmērķus**:

- dzimumu līdztiesības principam atbilstošu priekšstatu par sieviešu un vīriešu lomām darbā un sadzīvē veidošana visos izglītības sistēmas līmeņos un sabiedrības informētības līmeņa par dzimumu līdztiesības jautājumiem paaugstināšana;
- piemērotu apstākļu radīšana, lai veicinātu darba un ģimenes dzīves apvienošanu;
- dzimumu līdztiesības politikas pārraudzības un novērtēšanas mehānisma pilnveidošana un valsts pārvaldes institūcijās strādājošo izglītošana par dzimumu līdztiesības principu un tā nozīmi;
- sabiedrības un speciālistu informēšana un viņu izpratnes paaugstināšana par vardarbības problēmu, tās atpazīšanu un ar to saistītajiem riskiem.

- **Koncepcija „Vienādas iespējas visiem”**

(akceptēta MK 30.06.1998)

Koncepcijas mērķis ir iezīmēt pamatnostādnes, lai radītu vienlīdzīgas iespējas visiem sabiedrības locekļiem veikt to lomu, kas ir normāla atkarībā no vecuma, dzimuma, sociālajiem un kultūras faktoriem katram indivīdam.

Koncepcija ir izstrādāta laika periodam līdz 2010.gadam, un tās īstenošanā ir jāiesaistās visdažādākajām valsts, pašvaldību un sabiedriskajām organizācijām.

Koncepcijā ir piedāvāts detalizēts īstenošanas plāna projekts.

- **Likums „Par sociālo drošību”;**

Likums nosaka sociālās drošības sistēmas veidošanas un darbības principus, personu galvenās sociālās tiesības un pienākumus, to realizēšanas pamatnosacījumus, kā arī reglamentē sociālo pakalpojumu veidus, to skaitā sociālo un audzināšanas palīdzību, sekmējot sociālo taisnīgumu un sociālo drošību. Likums veicina:

- 1) iespēju brīvi izvēlēties nodarbošanos un ar savu darbu nopelnīt dzīvei nepieciešamos līdzekļus;

- 2) vienādu priekšnoteikumus katra personības brīvai attīstībai;
- 3) ģimenes aizsardzību, atbalstīšanu un attīstību;
- 4) īpašu dzīves grūtību pārvarēšanu vai mazināšanu, sniedzot palīdzību un radot pašpalīdzības iespējas.

- **Likums „Par invalīdu medicīnisko un sociālo aizsardzību”;**

Likums nosaka invalīdu tiesības un valsts un pašvaldību pienākumus pret invalīdiem Latvijas Republikā. Šis likums reglamentē invaliditātes noteikšanas kārtību, kā arī kārtību, kādā invalīdiem sniedzama medicīniskā un sociālā palīdzība.

Sociālo palīdzību invalīdiem sniedz, ievērojot šādus pamatprincipus:

- 1) galvenais sociālās palīdzības mērķis ir nodrošināt invalīdu integrāciju sabiedrībā;
- 2) tiesības uz medicīnisko un sociālo palīdzību ir vienādas visiem invalīdiem;
- 3) sociālā palīdzība invalīdiem ir individuāla un tā sniedzama savlaicīgi.

- MK 19.11.2003. Noteikumi Nr. 650

- **„Invaliditātes ekspertīzes kārtība Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijā”;**

Noteikumi nosaka kārtību, kādā Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija un tās struktūrvienības – vispārēja un speciāla profila veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu komisijas veic invaliditātes ekspertīzi. Ārstu komisija sniedz personai ieteikumus par nepieciešamo pārkvalificēšanos atbilstoši veselības stāvoklim vai citas profesijas apgūšanu.

- **Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likums;**

Likuma mērķis ir noteikt sociālā darba, sociālās aprūpes, sociālās rehabilitācijas pakalpojumu (turpmāk arī — sociālie pakalpojumi) un sociālās palīdzības sniegšanas un saņemšanas principus, to personu loku, kurām ir tiesības šos pakalpojumus un palīdzību saņemt, kā arī sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumu samaksas un finansēšanas principus.

Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības saņemšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

- MK 27.05.2003. Noteikumi Nr.274

- **„Kārtība, kādā personas saņem profesionālās rehabilitācijas pakalpojumus, un prasības profesionālās rehabilitācijas pakalpojumu sniedzējiem”;**

Noteikumi nosaka kārtību, kādā personas saņem profesionālās rehabilitācijas pakalpojumus, kā arī prasības profesionālās rehabilitācijas pakalpojumu sniedzējiem.

Tiesības saņemt pakalpojumu ir personām darbspējas vecumā, ja tām noteikta smaga vai mēreni izteikta invaliditāte, kuras dēļ tās nespēj strādāt iepriekšējā profesijā, un tām ir Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas ieteikums apgūt jaunu profesiju.

Līdz 2007.gada 1.janvārim pakalpojumu ir tiesības saņemt pēc vispārējās izglītības programmas apguves arī I un II grupas invalīdiem, kā arī III grupas dzirdes invalīdiem.

- MK 27.05.2003. Noteikumi Nr.285

- **„Kārtība, kādā personas saņem tehniskos palīgīdzekļus”**

Noteikumi nosaka kārtību, kādā personas saņem tehniskos palīgīdzekļus, tehnisko palīgīdzekļu aprītes noteikumus un kārtību, kādā likumā noteiktās personas izdara vienreizēju iemaksu, saņemot tehniskos palīgīdzekļus par valsts budžeta līdzekļiem.

- MK 03.06.2003. Noteikumi Nr.291

- **„Prasības sociālo pakalpojumu sniedzējiem”;**

Noteikumi nosaka prasības, kas jāievēro sociālās aprūpes, sociālās rehabilitācijas un sociālā darba pakalpojumu sniedzējiem:

- 1) vispārīgās prasības sociālo pakalpojumu sniedzēju darbībai;
- 2) prasības, kas sociālo pakalpojumu sniedzējiem jāievēro pakalpojumu sniegšanas procesā;
- 3) prasības, kas noteiktas pakalpojumu sniegšanas vietai, ja attiecīgais pakalpojums netiek sniegts klienta dzīvesvietā.

- MK 01.02.2005. Noteikumi Nr.78

- **„Kārtība, kādā sociālo pakalpojumu sniedzējs tiek reģistrēts sociālo pakalpojumu sniedzēju reģistrā un izslēgts no tā”;**

Noteikumi nosaka kārtību, kādā sociālo pakalpojumu (turpmāk – pakalpojumi) sniedzēju reģistrē sociālo pakalpojumu sniedzēju reģistrā (turpmāk – reģistrs) un izslēdz no tā.

Reģistru izveido un uztur Labklājības ministrijas padotībā esošā Sociālo pakalpojumu pārvalde (turpmāk – pārvalde). Reģistrā reģistrē personas, kuras sniedz sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumus un atbilst normatīvajos aktos par sociālo pakalpojumu sniedzējiem noteiktajām prasībām.

- MK 10.08.2005. *Rīkojums Nr.544*

„Par Invaliditātes un tās izraisīto seku mazināšanas politikas pamatnostādņēm 2005.–2015.gadam”;

Invaliditātes un tās izraisīto seku mazināšanas politikas pamatnostādnes 2005.–2015.gadam ir ilgtermiņa plānošanas dokuments desmit gadiem. Pamatnostādņēs ir ietverti invaliditātes profilakses un invalīdu sociālās aizsardzības valsts politikas pamatprincipi, mērķi un prioritātes.

Izstrādājot pamatnostādnes, tika ņemti vērā ar iedzīvotāju sociālās aizsardzības politiku saistīti aspekti – vienlīdzība un diskriminācijas novēršana (tai skaitā dzimumu līdztiesības jautājumos).

Problēmas risinājumi, ieviešot jaunu pieeju invaliditātes noteikšanā, ir attiecināmi tikai uz tām personām, kurām invaliditāte pirmreizēji tiks noteikta pēc jaunās sistēmas spēkā stāšanās. Vienlaikus, īstenojot pamatnostādņēs noteiktos darbības virzienus, tiks uzlabota esošo invalīdu sociālās aizsardzības sistēma.

Pamatnostādnes paredz:

- izstrādāt likumprojektu "Invalīdu sociālās aizsardzības likums", lai aizstātu 1992.gada likumu "Par invalīdu medicīnisko un sociālo aizsardzību";
- izstrādāt likumprojektu "Invalīdu nodarbinātības likums", lai noteiktu jaunas atbalsta formas un pasākumus invalīdu nodarbinātības veicināšanai, arodorientācijai, aroddiagnostikai un profesionālajai rehabilitācijai;

- **Darba likums;**

Likums ir saistošs visiem darba devējiem neatkarīgi no to tiesiskā statusa un darbiniekiem, ja darba devēju un darbinieku savstarpējās tiesiskās attiecības dibinātas uz darba līguma pamata.

Likums nosaka, ka lai veicinātu vienlīdzīgu tiesību principa ieviešanu attiecībā uz invalīdiem, darba devēja pienākums ir veikt pasākumus, kas atbilstoši apstākļiem nepieciešami, lai pielāgotu darba vidi, sekmētu invalīdu iespējas nodibināt darba tiesiskās attiecības, pildīt darba pienākumus, tikt paaugstinātiem amatā vai nosūtītiem uz profesionālo apmācību, ciktāl šādi pasākumi neuzliek darba devējam nesamērīgu slogu.

- **Likums „Par valsts sociālo apdrošināšanu”;**

Šis likums nosaka valsts sociālās apdrošināšanas vispārīgos principus, kā arī regulē tās finansiālo un organizatorisko struktūru.

Sociālā apdrošināšana ir pasākumu kopums, ko organizē valsts, lai apdrošinātu personas vai tās apgādībā esošo personu risku zaudēt darba ienākumu sakarā ar sociāli apdrošinātās personas slimību, invaliditāti, maternitāti, bezdarbu, vecumu, nelaimes gadījumu darbā vai saslimšanu ar arodslimību, kā arī papildu izdevumiem sakarā ar sociāli apdrošinātās personas vai tās apgādībā esošās personas nāvi.

Sociālā apdrošināšana ir valsts sociālās drošības sistēmas sastāvdaļa.

- **Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likums;**

Likuma mērķis ir izveidot bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta sistēmu, lai nodrošinātu viņiem iespēju atgriezties darba tirgū.

Likums nosaka bezdarbniekiem un darba meklētājiem paredzētos *aktīvos nodarbinātības pasākumus* un *bezdarba samazināšanas preventīvos pasākumus*, valsts un pašvaldību kompetenci šo pasākumu īstenošanā, kā arī bezdarbnieka un darba meklētāja statusu, tiesības un pienākumus.

Aktīvie nodarbinātības pasākumi ir:

- 1) profesionālā apmācība, pārkvalifikācija un kvalifikācijas paaugstināšana;
- 2) algoti pagaidu darbi;
- 3) pasākumi konkurētspējas paaugstināšanai;
- 4) pasākumi noteiktām personu grupām, jo īpaši personām no 15 līdz 24 (ieskaitot) gadu vecumam; personām, kurām ir noteikta invaliditāte; personām ar garīga rakstura traucējumiem (pasākums "Atbalstītais darbs"); personām divu mēnešu laikā pēc bērna kopšanas atvaļinājuma (bērna kopšanas perioda) beigām; personām, kurām līdz valsts vecuma pensijas piešķiršanai nepieciešamā vecuma sasniegšanai atlikuši ne vairāk kā pieci gadi; personām, kuras Nodarbinātības valsts aģentūras uzskaitē ir ilgāk par vienu gadu ilgstošie bezdarbnieki); personām pēc soda izciešanas brīvības atņemšanas iestādēs un citām mērķa grupām ;
- 5) pasākumi komercdarbības vai pašnodarbinātības uzsākšanai.

Bezdarba samazināšanas preventīvie pasākumi ir profesionālās orientācijas un konsultēšanas pakalpojumi, kuri tiek sniegti personām, kas vēlas iegūt izglītību vai kas strādā vai vēlas strādāt algotu darbu, un kuru mērķis ir veicināt personu konkurētspēju darba tirgū un sniegt tām palīdzību profesionālās karjeras izvēlē.

- MK 17.06.2003. Noteikumi Nr.309

„Aktīvo nodarbinātības pasākumu organizēšanas un finansēšanas kārtība un aktīvo nodarbinātības pasākumu realizētāju izvēles principi”;

Noteikumi nosaka aktīvo nodarbinātības pasākumu organizēšanas un finansēšanas kārtību un šo pasākumu realizētāju izvēles principus, kā arī kārtību, kādā izveidojamas (pielāgojamas) darba vietas personām, kurām noteikta invaliditāte.

- MK 20.01.2003. Noteikumi Nr.24

„Bezdarbnieka statusa piešķiršanas kārtība”

Noteikumi nosaka kārtību, kādā personai Nodarbinātības valsts aģentūra (NVA) piešķir bezdarbnieka statusu. Personai, kurai piešķirts bezdarbnieka statuss, aģentūra izsniedz izziņu iesniegšanai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā, lai izskatītu jautājumu par bezdarbnieka pabalsta piešķiršanu.

- MK 29.07.2003. Noteikumi Nr.425

„Nodarbinātības valsts aģentūras nolikums”;

Nodarbinātības valsts aģentūra (turpmāk – aģentūra) ir Labklājības ministrijas pārraudzībā esoša valsts iestāde, kas izveidota, lai īstenotu valsts politiku bezdarba samazināšanas un bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta jomā. Aģentūra:

- 1) sniedz valsts un pašvaldību institūcijām, nevalstiskajām organizācijām, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām pakalpojumus bezdarba samazināšanas un bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta jomā;
- 2) nodrošina operatīvu un kvalitatīvu palīdzību bezdarbniekiem un darba meklētājiem, kā arī iesaista bezdarbniekus aktīvajos nodarbinātības pasākumos atbilstoši viņu vajadzībām, spējām un vēlmēm;
- 3) organizē aktīvos nodarbinātības pasākumus un veicina šo pasākumu dažādošanu atbilstoši pieprasījumam darba tirgū, kā arī veic aktīvo nodarbinātības pasākumu īstenošanas pārraudzību un izmaksu analīzi;
- 4) veic ar valdības un tās pilnvaroto institūciju lēmumiem noteiktos uzdevumus, kas saistīti ar Eiropas Savienības fondu piešķirto līdzekļu izlietojumu;
- 5) veic citas normatīvajos aktos noteiktās funkcijas.

- **Nodarbinātības valsts aģentūras vidēja termiņa darbības un attīstības stratēģija 2004. – 2007.gadam** (apstiprināta 08.03.2004.);

Stratēģijā nosakot tuvāko gadu laikā NVA prioritāros darbības virzienus, veicamos uzdevumus un turpmāk šos uzdevumus konsekventi īstenojot, tiek nodrošināta ES pamatnostādņu atbilstīgas nodarbinātības politikas īstenošana valstī un NVA sniegto pakalpojumu kvalitātes atbilstība šo pakalpojumu mērķauditorijas (NVA klientu – darba meklētāju, bezdarbnieku, darba devēju) vajadzībām.

- **Darba aizsardzības likums;**

Likuma mērķis ir garantēt un uzlabot nodarbināto drošību un veselības aizsardzību darbā, nosakot darba devēju, nodarbināto un viņu pārstāvju, kā arī valsts institūciju pienākumus, tiesības un savstarpējās attiecības darba aizsardzībā.

Likums nosaka, ka darba devējs novērtē darba vides risku un nodrošina darba vides iekšējo uzraudzību uzņēmumā.

- MK 19.03.2002. Noteikumi Nr.125

„Darba aizsardzības prasības darba vietās”;

Noteikumi nosaka nodarbināto drošības un veselības aizsardzības prasības visās esošajās, kā arī no jauna iekārtojamās vai pārveidojamās darba vietās.

- MK 08.06.2004. Noteikumi Nr. 527

„Kārtība, kādā veicama obligātā veselības pārbaude”;

Noteikumi nosaka kārtību, kādā veicama obligātā veselības pārbaude tiem nodarbinātajiem, kuru veselības stāvokli ietekmē vai var ietekmēt veselībai kaitīgie darba vides faktori, un tiem nodarbinātajiem, kuriem darbā ir īpaši apstākļi. Darba devējs, ņemot vērā šo noteikumu 1. un 2.pielikumu, sastāda to uzņēmumā nodarbināto sarakstu, kuri pakļauti obligātajām veselības pārbaudēm.

- **Profesiju klasifikators**

(apstiprināts ar LM rīkojumiem, izdoti saskaņā ar MK 16.06.1998. Noteikumiem Nr.222); Profesiju klasifikatorā aprakstīta profesijām nepieciešamā izglītība un iemaņas, veicamais darbs.

- **Izglītības likums;**

Likuma mērķis ir nodrošināt katram Latvijas iedzīvotājam iespēju attīstīt savu garīgo un fizisko potenciālu, lai veidotos par patstāvīgu un attīstītu personību, demokrātiskas Latvijas valsts un sabiedrības locekli.

Likumā noteiktas:

- 1) izglītības pakāpes;
- 2) izglītības veidi;
- 3) izglītības mērķgrupas;
- 4) izglītības ieguves formas.

- **Profesionālās izglītības likums;**

Likuma mērķis ir nodrošināt valsts profesionālās izglītības politikas īstenošanu un profesionālās izglītības sistēmas darbību, vadību un attīstību.

Likums reglamentē profesionālās pamatizglītības, profesionālās vidējās izglītības un pirmā līmeņa profesionālās augstākās izglītības īstenošanu un atbilstošas profesionālās kvalifikācijas piešķiršanu.

- MK 27.06.2000. Noteikumi Nr.211

- **„Noteikumi par valsts profesionālās vidējās izglītības standartu un valsts arodizglītības standartu”;**

Noteikumi nosaka valsts profesionālās vidējās izglītības standartu un valsts arodizglītības standartu.

Noteikumos noteikti profesionālās vidējās izglītības un arodizglītības programmu stratēģiskie mērķi un galvenie uzdevumi, obligātais saturs.

- MK 29.08.2000. Noteikumi Nr.304

- **„Noteikumi par profesiju standartiem”;**

Noteikumi nosaka pilnvarojumu Izglītības un zinātnes ministrijai pēc saskaņošanas ar Profesionālās izglītības un nodarbinātības trīspusējās sadarbības apakšpadomi noteikt pirmā, otrā, trešā, ceturta un piektā profesionālās kvalifikācijas līmeņa profesiju standartus, ja tie nav noteikti citos normatīvajos aktos.

- MK 26.03.2002. Noteikumi Nr.131

- **„Profesiju standartu izstrādes kārtība”;**

Noteikumi nosaka kārtību, kādā izstrādājami profesiju standarti, kurus atbilstoši normatīvajos aktos dotajam pilnvarojumam nosaka Izglītības un zinātnes ministrija.

Noteikumi nosaka, ka arodbiedrības, darba devēju organizācijas, profesionālās organizācijas, izglītības iestādes un citas juridiskās personas ievērojot šajos noteikumos minētos nosacījumus, var izstrādāt profesiju standartu projektus un kopā ar pieteikumu iesniegt tos Izglītības un zinātnes ministrijā. Jaunas, Profesiju klasifikatorā neiekļautas profesijas standarta projektam pievieno Profesiju klasifikatora aktualizācijai nepieciešamo informāciju.

- **Reģionālās attīstības likums;**

Likuma mērķis ir veicināt un nodrošināt līdzsvarotu un ilgtspējīgu valsts attīstību, ievērojot visas valsts teritorijas un atsevišķu tās daļu īpatnības un iespējas, samazināt nelabvēlīgās atšķirības starp tām, kā arī saglabāt un attīstīt katras teritorijas dabai un kultūrvidei raksturīgās iezīmes un attīstības potenciālu.

- **Likums „Par pašvaldībām”**

Likums reglamentē Latvijas pašvaldību darbības vispārīgos noteikumus un ekonomisko pamatu, pašvaldību kompetenci, domes (padomes) un tās institūciju, kā arī domes (padomes) priekšsēdētāja tiesības un pienākumus, pašvaldību attiecības ar Ministru kabinetu un ministrijām, kā arī pašvaldību savstarpējo attiecību vispārīgos noteikumus.

Latvijā ir divu veidu pašvaldības:

- 1) vietējās pašvaldības - pilsētu, novadu un pagastu pašvaldības;
- 2) rajonu pašvaldības.

- **Komerclikums;**

Likums regulē komercdarbību. Komercdarbība ir viens no uzņēmējdarbības veidiem.

Šā likuma noteikumi nav attiecināmi uz lauksaimniecisko ražošanu un citu aroddarbību, kuru veic fiziskā persona un regulē citi likumi, ja persona, kas to veic, nav ierakstīta komercreģistrā kā individuālais komersants.

- **Likums „Par individuālo (ģimenes) uzņēmumu, zemnieka vai zvejnieka saimniecību un individuālo darbu”;**

Likums attiecas uz individuālajiem (ģimenes) uzņēmumiem, zemnieku vai zvejnieku saimniecībām un lauku amatnieku uzņēmumiem vai saimniecībām.

Likums nav attiecināms uz fizisko personu darbu pie citām fiziskajām personām, kas, pamatojoties uz darba līgumu, veic darbības, kuras saskaņā ar normatīvajiem aktiem nav uzskatāmas par uzņēmējdarbību, vai veic šīs darbības attiecībā uz īpašumu, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem nav uzskatāms par uzņēmējdarbībā iesaistītu īpašumu.

- MP 29.04.1993. Lēmums Nr.220

- **„Par individuālā darba patentmaksas apmēriem un kārtību, kādā tiek reģistrēti individuālā darba veicēji”;**

Lēmums apstiprina kārtību, kādā pašvaldību institūcijās tiek reģistrēti individuālā darba veicēji.

Lēmums apstiprina individuālā darba veidu sarakstu, uz kuriem individuālā darba veicējs var iegādāties patentu, un ikgadējās patentmaksas apmēru.

- **Lauksaimniecības un lauku attīstības likums**

Likuma mērķis ir radīt tiesisku pamatu lauksaimniecības attīstībai un noteikt ilglaicīgu lauksaimniecības un lauku attīstības politiku saskaņā ar Eiropas Savienības kopējo lauksaimniecības politiku un kopējo zivsaimniecības politiku. Likums nosaka lauksaimniecības un lauku attīstības politikas īstenošanu, uzraudzību un novērtēšanu, lai sekmētu šīs politikas ilglaicīgu attīstību.

- **Lauku atbalsta dienesta likums**

Likuma mērķis ir nodrošināt vienotu lauksaimniecības un lauku atbalsta politikas realizāciju, kā arī valsts un Eiropas Savienības atbalsta administrēšanas sistēmu valstī.

- MK 19.10.2004. Noteikumi Nr. 876

- **„Lauku atbalsta dienesta nolikums”**

Lauku atbalsta dienests ir zemkopības ministra pārraudzībā esoša tiešās pārvaldes iestāde un nolikumā noteiktas tās funkcijas, struktūra un pārvalde.

- MK 06.07.2004. Noteikumi Nr.582

- **„Noteikumi par veselības pārbaudēm transportlīdzekļu vadītājiem un personām, kuras vēlas iegūt transportlīdzekļu vadītāju kvalifikāciju, kā arī par veselības pirmstermiņa pārbaudes izdevumu segšanas kārtību”**

Noteikumi nosaka veselības pirmreizējās, kārtējās un pirmstermiņa pārbaudes mērķis ir izvērtēt transportlīdzekļa vadītāja vai tās personas veselības stāvokli, kura vēlas iegūt transportlīdzekļa vadītāja kvalifikāciju, un noteikt, vai transportlīdzekļa vadītājam vai pretendentam nav noteikumu 1.pielikumā minēto medicīnisko pretindikāciju transportlīdzekļu vadīšanai.

Noteikumi neattiecas uz velosipēdu un mopēdu vadītājiem.

Iespējamās problēmzonas projekta darbības zonā:

- Daudzas likumos un normatīvajos dokumentos noteiktās normas reālajā dzīvē var nedarboties.
- Informācijas trūkums par likumos un normatīvajos dokumentos noteiktajām normām gan darba devējiem, gan darba ņēmējiem.
- Darba devēju neieinteresētība invalīdu nodarbinātībā.
- Iespējams, ka profesiju apgūt un tajā strādāt liedz Ministru kabineta noteikumi par prasībām veselības stāvoklim.
- Profesionālās izglītības pieejamības nodrošināšana („2007.gada problēma”).
- Valsts institūciju neieinteresētība nodrošināt nedzirdīgajiem nepieciešamos asistentus – nedzirdīgo zīmju valodas tulkus.

Darba grupa esošās situācijas, likumdošanas, normatīvo aktu monitoringam

- *Edgars Vorsklovs*
- *Ārija Medne*
- *Dace Lāce*
- *Sandra Gerenovska*
- *Zigmārs Ungurs*
- *Ivars Kalniņš*